

ARNHEMSCHE COURANT.

ZONDAG 16 APRIL.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

Uit hoofde van het Paaschfeest wordt er aanstaanden Dingsdag geene Courant uitgegeven.

ontwerp van wet op het zegel

een vast zegelregt van vijf en twintig centen met men de advertentiën onderworpen. Men belast niet de noch het vermogen noch het genot, maar het middel, dat gebezigd wordt om misschien eenigekomsten te verwerven. Het is, eene belasting, voor welke men de nijverheid tegenwerkt, helemant; en met grond heeft men van verschillende men op de padeelen daarvan gewezen.

Het schijnt alsof met iedere afdeeling in de wet bezwaren klimmen moeten; want de bepalingen, komende onder de afdeeling van het zegelregt, berekend aan de sommen en geldswaarde, schijnt als geschreven ter beperking van den handel.

Men spreekt niet eens van het zegelregt op de onderlandsche huur-contracten. Maar welk bezwaar heeft het ontwerp met betrekking tot het handelspapier niet aan. Altijd is een dergelijk zegel hinderlijk belemmerend voor den handel, doch in eene hooge mate bij het ontwerp, uithoofde van de hoogten, welke men daarbij genomen heeft tegen de handteekening, die ieder, wiens handteekening op dat stuk voorkomt, eene hooge verbeurt van vijf ten honderd der in het stuk uitgedrukte som. Doch men verkrijgt op die wijze zijnen wensch niet; men belemmert wel de vrije circulatie van dergelijk papier, hetwelk in den handel van zoo uitgebreid nut is, en vermindert daardoor reeds de opbrengst der belasting, doch helet de ontduiking der belasting niet: integendeel, men schenkt er eenen prikkel te meer aan.

Alleen voor de schatkist, — dit blijkt uit alles, — heeft men willen zorgen; men heeft dit door hooge belastingen meenen te doen, doch daarbij niet opgelet op men niet te veel vroeg, niet opgelet wie men straf en of het billijk was deze te treffen. Zoo heeft men aan een evenredig regt onderworpen, de biljetten van overschrijving, voor de afschrijving benodigd van kapitalen, op het grootboek der nationale werkelijke schuld ingeschreven. Doch welke kapitalen vooral worden op het grootboek ingeschreven? Zijn het niet die van minderjarigen, onder curatele gesteld, van de meesten, wier vaderen onder beheer van anderen staan, van geschenken van liefdadigheid, enz., — en is het nu niet deze aan zodanig regt te onderwerpen, dat alle anderen van die belasting vrij blijven? Het dwingt de wet daartoe, hun vrije wil heeft de wijze van plaatsing geen deel gehad; maar dat hun opgedwongen omstandigheid zal de schatkist nu misbruik maken, ten einde daardoor enige overtollige uitgaaf te kunnen goed maken. Het gevolg zal zijn, dat nog minder dan thans de afschrijvingen der wet op het punt der inschrijving zullen genomen worden; de staat minder ontvangsten zal en de minderjarigen, enz., meer geboven hopen zullen.

Hoe weinig de minister het belang der schatkist van het publiek in het oog gehouden heeft, blijkt ook inzonderheid uit het zegelregt, op de

dagbladen gesteld. Tegen de regtsvordering tot teruggave van onverschuldigd betaald zegelregt, door onzen uitgever tegen den minister van financiën ingesteld, bij den Hoogen Raad hangende was, heeft het Handelsblad met de voorbeelden van andere landen bewezen, hoe de dagbladen nergens zoo zwaar belast zijn als bij ons; zoodat een blad, met een gelijk getal lezers, bij ons, bij voorbeeld, zestienmaal meer aan zegel-belasting moest opbrengen dan in Beieren, Wurtemberg, Baden, enz. De minister is doof voor dat betoog, gebleven en heeft van geene vermindering willen hooren. De grondwet ziet in de drukpers een doelmatig middel tot uitbreiding van kennis en voortgang van verlichting; doch wat helpt dit, wanneer men, ja, de drukpers niet rechtstreeks aanrandt, maar echter door allerlei middelen tracht te belemmeren en die uitbreiding van kennis en voortgang van verlichting tracht te beletten? Tegen hare bedoeling handelt men dan ongetwijfeld. De Tydgenoot heeft de algemeen afgekeurde zware belasting op de dagbladen trachten te verdedigen als eene soort van censuur, eene be- teugeling van oppervlakkige oordeelvellingen. Doch gelijk alle censuur, beantwoordt ook deze niet aan haar doel, is even willekeurig. Men moet al zeer gering vertrouwen op de kracht der waarheid hebben, om te gelooven, dat deze zulke kunstmidde- len zoude behoeven, ten einde haar licht overal helder te doen schijnen, aan te vreezen dat men haar zonder die middelen zou kunnen uitdooven of benevelen. Die oppervlakkige oordeelvellingen zullen wel aan hare eigene krachteloosheid overlijden. Welke waarborg is er nu, dat ook die dagbladen, welke door een publiek groot genoot ondersteund worden, om zich aan de zegel-belasting te onderwerpen, minder oppervlakkige oordeelvellingen zullen bevatten? Daartegen is het middel niet voldoende. Men vrees, dat iedereen zich te veel met staat- kunde bezig zal houden. IJdele vrees, voorwaar, hier te lande, waar men bijna in alles het indi- vidueel voordeel en gemak op den voorgrond stelt, bijna immer vergeet, dat men ook tot eene groo- tere vereeniging behoort, welker belangen onze belangen zijn, en aan welke wij ons niet onttrek- ken mogen zonder aan onzen plicht als burgers te kort te doen.

Bedoelt de heer rochussen met die bepaling niet de drukpers, van welke hij zeldzaam eenige- toejuiching ontvangen mag, te belemmeren, maar ziet hij ook die belasting weder als een middel aan, om zijne immer ledige schatkist te vullen, — ook dan handelt hij verkeerd; want dan had hij eene vermindering, geene vermeerdering behooren voor te stellen. De s Gravenhaagsche boekhande- laren, wier adres wij in ons nummer van 5 maart ll. mededeelden, geven daarvoor twee opmerkelijke voorbeelden uit de Edinburg Review van januari 1840, welke wij hier laten volgen: a) »Door het »zegelregt op de nieuws-papieren kostten deze, »door elkander, zeven stuivers per stuk; er wer- »den in één jaar 35,576,056 stuks verkocht, »welke betaald werden met 1,087,634 p. st. —

»Door het verminderen van het zegelregt daalde de »prijs op 4 $\frac{1}{2}$ stuivers; het getal der verkochte steeg »tot 53,496,207 bladen, waarvoor betaald werd »1,058,770 p. st. Dus reeds positief meer opbrengst, »maar welk een vertier van papier en drukloonen »heeft bovendien de vermeerderde productie van »achtien millioenen gedrukte nieuwsbladen der »nationale nijverheid aangebragt. — b) Er wat »ook een hoog zegel gesteld op de advertentiën, »waardoor dezelve, door één genomen, kostten »zes Engelsche schellingen. Het getal adverten- »tiën was toen in één jaar 1,010,000 ten koste »van 303,000 p. st. Door het verminderen van »de belasting is de prijs gedaald tot vier Engel- »sche schellingen, maar het getal is gestegen tot »1,670,000 en de opbrengst daardoor 334,000 p. st. »Kan men afdoender bewijzen verlangen?

»Doch dit zal wel voor doove ooren gesproken zijn. De heer rochussen heeft — het Nieuwsblad heeft het gezegd, en dat weet het natuurlijk het best — in zijne vroegere loopbaan, »de binnen- en buitenlandse staatkunde, staats- en volkenregt, slaatshuishoudkunde, enz., tot zijne hoofd-studie gemaakt, die studie heeft hem echter overtuigd, dat allen, die tot dusverre daarover schreven of dachten, een verkeerd stelsel aankleefden, en daarom wij hij nu juist in alles volkomen het tegenover- gestelde doen; waar zij van de inkomsten en niet van het kapitaal de belastingen willen zien heffen, poogt hij het kapitaal aan te spreken, waar zij tot stijving der schatkist en opbeuring van handel en nijverheid lage belastingen aanraden, tracht hij het- zelfde doel te bereiken door ze zoo hoog mogelijk op te voeren. Tot dusver heeft dit nieuwe stelsel van den minister ons, in een jaar van volkomen rust en vrede, zonder eenige buitengewone om- standigheden, tot een deficit van ten minste negen en een half miljoen gebragt. Waar zal het ons verder brengen?

Al ware dit nieuwe ontwerp des ministers in ieder ander geval volmaakt, het zoude onaanne- melijk blijven; zoo lang zich daarin zoo grove on- rechtvaardigheden bevonden, die verboden het on- verschuldigd te veel betaalde terug te eischen, of ongrondwettigheden, welke den koning bestaan om in sommige gevallen kwijtschelding of vermin- dering van regt te verleenen.

Wij hopen dan ook, dat het ontwerp het lot van zoo vele zijner broeders, door onze bekwaame ministers voorgedragen, vinden en aan eenen spo- digen dood overlijden zal.

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, aan den Main. De Oostenrijksche ef- fecten zijn te Weenen en diez ten gevolge heden ook hier, sterk achter uit gegaan. Men kent de oorzaak dezer onverwachte beweging der Weener beurs niet, maar men spreekt van eene nieuwe leening, en van zorgvekkende berigten uit Konstantinopel. Voor de waarheid deze geruchten kunnen wij niet instaan. Onze beurs van heden was in alle fondsen slaag,

OOSTENRIJK.

Wenen, 7 april. Op de beurs verspreidde zich het gerucht van eene aanstaande nieuwe staatsleening tegen 5 pCt., waardoor onze staats-papieren merklijk achteruitgingen. De hoogte dezer rente doet echter reeds vermoeden tegen de geloofwaardigheid van dit gerucht ontstaan, daar de hooge Koers der laatste leening bewijst, dat Oostenrijk, wanneer het geld wil opnemen, zich hetzelfde onder billijker voorwaarden verschaffen kan. Uit goede bronnen kan verzekerd worden, dat zulk eene financiële operatie, ten minste niet in dit jaar, zal plaats hebben.

PRUISSEN.

Van den Rijn, 30 april. De Nederlandsche stoombootmaatschappij schijnt het getal hare schepen, die den Midden-Rijn bevaren, nog te willen vermeerderen; en zij heeft sedert deze lente eene nieuwe boot voor de dienst tot Mannheim in gereedheid gebracht, welke in grootte, gemak en sierlijkheid voor geen der voortreffelijke booten van de Keulsche of Dusseldorpsche maatschappijen onderdoet, maar dezen in vele opzichten zelfs overtreft. Evenzeer als hierover maar eene meening heerscht, even zoo onaangenaam moet het voor den reiziger zijn, wanneer hij zich van deze boot voor eene reis stroomopwaarts bedient, als hij vernemt, dat hij van dezelve binnen de grenzen van het groothertogdom Hessen niet aan land mag stappen, daar de regering van genoemden staat de concessie voor deze nieuwe boot geweigerd heeft. De directie der Nederlandsche stoombootmaatschappij laat derhalve de passagiers, die op deze boot naar Meintz zijn ingeschreven, te Biberich aan land zetten, en van daar, door middel van eenen bijzonderen wagen, naar genoemde stad bevorderen.

ENGELAND.

Londen, 12 april. Dr. Bowring heeft in het Lagerhuis eene lange redevoering over het bisdom van Jeruzalem gehouden, en ten slotte gewild, dat de briefwisseling, tusschen de Engelsche regering en de Porte over dat onderwerp gevoerd, overgelegd zou worden. Zoowel het derwaarts zenden van eenen protestantschen bisschop als de keus van den tot die waardigheid verheven persoon kwam hem zeer verkeerd voor. Men wist zich toch in het Oosten het denkbeeld niet te vormen, dat een geestelijke echtgenoot en huisvader kon zijn, en het zien van eenen bisschop, door eene vrouw en zes kinderen omringd, had reeds dadelijk verbazing en minachting verwekt. Bovendien was dr. Alexander eerst jood geweest, en in de Levant heerschte een sterk vooroordeel tegen alle personen van joodsche afkomst, waaraan de mishandelingen, door dien geestelijke ondergaan, dan ook ten deele toe te schrijven waren.

De eenigzins luchtige en spotachtige wijze, op welke de heer Bowring deze ernstige zaak behandelde, vakte het genoegen van sir R. Inglis op, die dan ook met veel kracht den vorigen spreker op alle punten wederlegde, en onder anderen zeide geene scherts met de joodsche afkomst van dr. Alexander van eenen man gewacht te hebben, die vroeger begerd had, dat aan de Israëlieten in Groot-Britannië gelijke regten met de Christenen zouden worden verzekerd. Hem kwam de keus van den bisschop, juist ook om diens vroegere belijdenis, bijzonder gelukkig voor, en hij mocht van zijn bestendig verblijf te Jeruzalem niet dan goede vruchten voor het protestantismus verwachten. De sultan had den bisschop bescherming toegezegd, en alles wat men van mishandelingen verhaald had, aan welke deze zou zijn blootgesteld geweest, werd in zijne eigen prieven wedersproken, welke tevens het berigt inhielden dat de nieuwe gemeente van Liverpool aanwies, en zich meer en meer scheen te zullen uitbreiden.

Sir R. Peel was van gelijk gevoelen, en zeide dat het Huis zich niet verwonderen zou, wanneer hij het overleggen van stukken weigerde, op een zoo ligtvaardigen en blijkbaar vijandigen toon gesicht. Dit laatste ontkende dr. Bowring wel, maar bewilligde nochtans in het terugnemen van zijn voorstel.

Door eene ontploffing in eene kolonijn te Stormont, bij Newcastle, zijn eenige dagen geleden, zeven en twintig mannen en jongens plotseling van het leven beroofd en zeven anderen zwaar bezeerd.

Berigten uit China geven hoop, dat de onderhandelingen wegens het tarief op eene gemakkelijke wijze ten einde zullen kunnen gebracht worden, te meer dewijl de bepalingen der Chinezen te dien opzichte op zeer vifgevigte beginselen rusten. Omtrent de opium-maatmen daar te lande, dat een inkomend recht van vijftien procent voldoende zou zijn tot uitdelging van den ongeoorloofden handel.

— Volgens tijdingen van de Kaap de Goede Hoop, tot 10 februari, hebben de hoofden der uitgeweken boeren, na het houden eener conferentie met kolonel Hare, bewilligd de opperhoofschappij van Groot-Britannië te erkennen. Kolonel Hare zou nu, een paar honderd man te Philippolis achterlatende, met zijne overige macht naar Grahamstown terugkeeren. Zoo het schijnt, wordt de luitenant-gouverneur zelf op de plaats verwacht, om de zaken der boeren te hooren en zo veel mogelijk uit den weg te ruimen.

FRANKRIJK.

Parijs, 12 april. Door den graaf de Larochejaquelin is gisteren aan den president van de Kamer der gedeputeerden het voorstel ingediend tot intasching van een artikel in het reglement der Kamer, waarbij bepaald zou worden, dat, bij de behandeling van wetsontwerpen, tot de uitvoering van groote openbare werken betrekkelijk, ieder gedeputeerde, die bij zoodanige onderneming, als honder van aandeelen of anderszins, financieel belang heeft, zich van de stemming zal hebben te onthouden.

Dit voorstel is heden in de afdeelingen onderzocht, en de verwerping daarvan door onderscheiden leden geëischt, welke het als een aanslag op de eer en waardigheid der Kamer aanmerkten. In zoodanigen geest hebben ook de ministers van binnen- en van buitenlandsche zaken zich in hunne afdeelingen daarover uitgelaten, en naardien nauwelijks dertig leden hunnen bijval aan den voorslag verleend hebben, zal die mogelijk niet eens het onderwerp der openbare beraadslagingen uitmaken.

— De tijd zal leeren met welk inzicht, maar aan de stad Parijs zal, zoo men verzekert, een zeer zonderling voorstel, en hoedanig aan menige stad hoogst welkom zou wezen, worden gedaan. Er heeft zich namelijk eene maatschappij, waarvan de organisatie reeds zeer ver gevorderd is, gevormd, die voornemens zonde wezen aan de stad Parijs den voorslag te doen, al de straten der hoofdstad kosteloos te verlichten, tegen eene concessie van veertig of vijftig jaren. Na verloop van dien tijd zou de maatschappij nog bovendien aan de stad Parijs afstand doen van al de fabrieken en leidingen, die zij daargesteld zou hebben. Dit zou voor de stad Parijs eene bezuiniging opleveren van nagenoeg 1,200,000 franken 's jaars, of van 48 miljoen in de veertig jaren.

BELGIE.

Brussel, 13 april. Gisteren heeft voor het hof van assises alhier gediend de zoo veel geruchtmakende zaak van den heer Caumartin, beschuldigd van moord van den heer Aimé Sirey. Eene ontelbaar menigte woonde deze eerste zitting bij. De weduwe van den vermoorde had zich tot civiele partij gesteld en woonde de audientie bij. De beschuldigde, een schoon jong man van 29 jaren, advocaat te Parijs, beantwoordde met bedaardheid al de vragen, welke achtervolgens door den president en anderen aan hem gericht waren. Hij zeide, dat hij op stellige uitnoodiging van mlie. Heinesfetter naar Brussel was gekomen; dat hij ten huize dier actrice geenerlei geschil met den heer Sirey gezocht heeft; dat hij eerst driftig was geworden toen deze hem met scheldwoorden gebood het huis te verlaten; dat het toen van woorden tot slagen was gekomen en dat Sirey hem met een tafelmess een wonde in de dij had toegebracht; dat hij had gepoogd dien steek of stoet door eenen degenstok af te werpen; dat Sirey ongelukkigerwijze de scheede van dien stok al worstelende had nitgetrokken en woedend met zijne borst in den ontblooten degen geloopt was; dat hij (Caumartin) zoo weinig ten doel had Sirey te verwonden, dat hij met schrik diens bloed op het witte vest zag te voorschijn komen, en op het zien daarvan onmiddellijk weg liep om eenen geneesheer te halen; met welken hij dan ook spoedig terugkeerde, als wanneer hem de noodlottige tijding van Sirey's dood werd bekend gemaakt. Wijders verhaalde hij, dat aanvankelijk zijn voornemen was, om zich bij den minister van justitie te begaven en aldaar de zaak te verhalen; dat hij reeds op weg derwaarts was, doch dat hij, bedenkende dat de Sirey en hij Franschen zijnde en dus de zaak vermoedelijk voor de Fransche regtbanken zullende dienen, dacht, dat het beter was dadelijk naar Frankrijk te gaan; dat hij een stoomvaartuig te Antwerpen dacht te vinden, doch geen zoodanig vaartuig aldaar aantreffende, de reis naar Rotterdam had vervolgd, van waar hij, na zich 24 uren in een hétel te hebben laten verplegen, met de stoomboot naar Havre en van daar naar Parijs is vertrokken. Aldaar aangekomen, wilde hij zich nauwstonds ter beschikking

der justitie stellen, doch vernam, dat de zaak paaldelijk te Brussel zou beregt worden. Hij had ook niet gearzeld zich onmiddellijk derwaarts te geven.

Na dit verhoor, waarvan het bovenstaande slechts een zeer kort verslag is, zijn in diezelfde zitting twee getuigen gehoord. De eerste was de heer M... den vriend van den verdagene, en die bij de lottige gebeurtenis was tegenwoordig geweest. Hij getuige bevestigde de verklaring van den beschuldigde in bijna alle deelen; hij erkende, dat Sirey aanvaller, althans met scheldwoorden, was geweest dat de doodelijke slag heeft plaats gehad zoo snel, dat hij daarvan niets heeft gezien of gehoord; dat eerst toen het ongeluk bevreesde, toen Sirey uitriep: »Ziet hij heeft mij met eenen dolksteek vermoord» en dat het gelaat van Caumartin de grootste verlegenheid aanduidde.

De tweede getuige was de heldin van dit bloeddrama, de tooneelzangeres Heinesfetter, eene schoone jonge vrouw van 22 jaren. Hare verklaringen waren in vele opzichten pikant, vooral daar, waar zij zich haars ondanks, genoodzaakt zag ropens hare betrekkingen met Sirey en vooral met Caumartin in bijzandheden te treden, welke zij, gelijk ligt te begrijpen is, liever verzwegen had. Zij deed het aanvankelijk voorkomen, alsof Caumartin haar steeds lastig gevallen en haar zelfs ten huwelijk gevraagd had; zij echter niets van hem wilde weten, en dater sedert eenigen tijd zelfs eene volmaakte breuk tusschen hen had plaats gegrepen; dat Caumartin dan ook zonder haar weten of toestemming naar Brussel was gekomen en dat zij hem nimmer eenige genegenheid had toegedragen. Doch in onderscheidene dezer opzichten werden de interpellatiën der advocaten eenigen twijfel ropens de waarheidsliefde der jeugdige zangeres ontstaan. Zij was genoodzaakt te erkennen, dat Caumartin met haar gereisd, voor haar kamers gewaardeerd, dezelve betaald, haar onderscheidene geschenken gegeven, van haar daarentegen teedere briefjes, ofschoon ongeteekend en ongedateerd, ontvangen had; dat zij zelfs, onder andere kleinigheden, hem den sleutel van haar appartement had gelaten; ja zelfs de vraag of niet Caumartin alle avonden bij haar doorbragt, des morgens haar weder verliet, beantwoordde niet ontkennend. Overigens verklaarde zij, dat Sirey (van wien zij zeide niet te weten, dat hij gehuwd was) en Caumartin bijzonder driftig waren, dat deze laatste eens eene deur had ingetrapt om naar haar te komen; dat hij een andermaal denzelfden degenstok tegen eenen anderen gewaanden medeminnaar had getrokken, en dat zij uit zijnen eigen mond het vernomen, dat hij eens op het land iemand in een woordenwisseling had om het leven gebragt.

Binnenslandsche berigten.

Amsterdam, 14 april. Ten raadhuize alhier, heden de aanbesteding plaats gehad van onderscheidene werken en leverancien ten dienste van den Rijn-spoorweg, en zijn dezelve toegewezen, als volgt:

10. Het stationsgebouw te Utrecht, voor f 73,800 aan A. Butzer.
20. Het stationsgebouw te Amsterdam, voor f 65,500 aan Springer.
30. De loods op het stationsplein te Amsterdam, voor f 20,000 aan A. Kroon.
40. IJzerwerken, enz., voor f 21,000 aan ...
50. Leggen der rails tusschen Heijkoop en den Vast-schen Rijn, voor f 65,000 aan A. de Groot.

's Gravenhage, 13 april. De heer A. van Raamschild is sedert eergisteren van hier vertrokken. Men wil weten, dat zijn verblijf alhier heeft in verband gestaan met de eerlang te bewerkstelligen conversie der Nederl. en O. I. schuld. Als men kan vertoewen op de mededeelingen van lieden, die gemeen wel onderrigt zijn, zoo zoude aan die conversie medewerking van dien bankier verzekerd zijn. Het schen zou Z. Exc. de minister van financien zich om dit houden met het aanbrengen eener nota, die in de concept-wet, zoodat, in plaats eener conversie in 4 pCts., slechts een enkel fonds van 3 pCt. zoude genegociëerd worden, hetwelk tot amsterdamsche pCt. zoude worden uitgegeven. Met deze wijziging schijnt ook de concept-wet bij de Staten-Generaal meer bijval te zullen vinden, en de aanneming zelve niet meer twijfelachtig te zijn.

's Gravenhage, 14 april. Bij koninklijk besluit van den 10den April 1848, n°. 46, is in de plaats van wijlen den heer G. D. van den Goo, ...

het collegie van raden en generaal-meesteren der hant, benoemd en aangesteld de heer dr. A. van Leeuwen.

12 april. Heden werden alhier de lijken opgevischt van een jongeling en een jeugdig meisje, in deze gemeente woonachtig, welke sedert laatstleden zondag avond vermist waren; dezelve werden aan arm met een band aan elkander gestrengeld gevonden. Men wil, dat zij, uit hoofde van de tegenwerking, welke zij van den kant der ouders van het meisje ondervonden, huane hoop teleurgesteld ziende, om zich door een huwelijk te vereenigen, tot dezen noodlottigen stap zijn gebragt.

12 april. Eene treurige gebeurtenis heeft alhier plaats gehad. Hendrik Riksen, oud 41 jaar, vroeger militair, leefde te Hoorn, bij de garstreenstreepen geplaatst, met J. v. B., gescheiden huisvrouw van E.; daar werd Riksen tot de militaire gevangenis verwezen; herkreeg, onder beding als soldaat naar de Oostindiën te vertrekken, zijne vrijheid en kwam alhier, waar J. v. B. hem volgde. Wegens lichaams-gebreken uit de dienst ontslagen zijnde, bleef hij met voornoemde J. v. B. huishouden; doch er kwam tweedragt en circa anderhalf jaar geleden werd Riksen zich vrijwillig naar de kolonie van weltevredenheid. Van tijd tot tijd schreef hij aan J. v. B. en verzorgde haar soms, zoo hij los kwam, hun kind te wees te maken. Den 7den dezer ontslagen zijnde, kwam hij zich herwaarts, kwam gisteren morgen circa 10 ure hier aan, en gaat tersond naar het huis van J. v. B.; vraagt aan de dochter, waar is uwe moeder? Die gaat daar juist heen; ik zal haar roepen; op dat niet, zegt hij, en hij snelt de vrouw achterna, roept haar bij den naam, pakt haar om den hals, doet een mes en steekt hetzelve, na eene poging geslaagd te hebben aan haren hals, haar in de linkerkeel. Inmiddels vliegen de omstanders toe. De boosheid werpt bedaard het moordtuig op den grond en na heeft zij genoeg, het is haar verdiend loon, nu mij gaan, ik begeef mij tot den rechter; ook ik kom er aan; neemt in het voorbijgaan eener kroeg een glas jenever en spoelt zich naar het raadhuis. Daar bekende hij het misdrijf aan den heer burgemeester zijne misdadigheid; doch ontkende, hoewel verward, met voorbedachten rade zoo gehandeld te hebben. De vrouw, intusschen naar huis gebragt en met zorg en hulpvaardigheid, bij afwezigheid des stads-heelmeesters, door den officier van gezondheid 1ste klasse, doct. C. Gobée, behandeld, had twee kwetsuren van minderen aard aan de hand en eene zware in de linker zijde bekomen, waar door het longweefsel gekwetst is. Zoo dat die vrouw gisteren en heden in levensgevaar verkeert. De dader bleef echter bedaard; doch toen dezen avond de cipier hem zijn avondeten wilde brengen, vond hij een lijk. Hendrik Riksen heeft met een touw, gehaald uit zijne stroommatras, een einde aan zijn rampzalig leven gemaakt.

Mengelwerk.

Raad tegen melancholie.

Zoo gij voor het eerst melancholiek zijt, zult gij, na een weinig onderzoek, ontdekken, dat anderen voor dikwijls melancholiek waren en echter thans opgekluisd zijn. Zoo gij reeds dikwijls melancholiek geweest zijt, bedenk dan, dat het toen altijd overgegaan is; en ziet of gij niets vinden kunt, waardoor gij het ook nu hoe eerder zoo beter overwint.

Geloof niet, dat in uwe ongunstige zielgesteldheid de ziel alleen hare rol speelt. Het ligchaam oefent daarop een groot gewigt. De ziel doet oogenoemd het ligchaam aan, maar het ligchaam doet niet minder de ziel aan. Daar is eene werking van de een op de andere, en door die aan beide zijden geringer te maken, vermindert gij de smart bij beiden.

Zoo gij melancholiek zijt en niet weet van waar dit voortstaat, wees verzekerd, dat het geheel uit lichamelijke zwakheid ontspruit en doe uw best om u te versterken. Het bloed van een melancholiek man is traag en traag; het bloed van een opgeruimden helder en vlug. Tracht daarom beweging in uw bloed te brengen. Ligchaams-oefening is het beste middel daarvoor, maar gij kunt u zelven, met mate, ook door wijn en andere prikkelende middelen helpen. Doch gij moet hiervoor bovenal zorg dragen, dat ge het gebruik van het kunstmiddel niet overdrift, opdat dit het bloed niet traag make, door het in den beginne te zeer geprikkeld te hebben, en opdat gij in staat zijt te moogen om door den natuurlijke prikkel voort te zetten, wat ge door den kunstmatigen aangevangen hebt.

Doc met het slechte weder, zoo als men ons wel eens geraden heeft de brandnetels te behandelen. Grijpt gij deze even met zwakke hand aan, zij zullen u steken; maar grijpt gij ze moedig aan, zij zullen u niet deren. Gebruik echter bij die gelegenheid alle redelijke voorzorgen en wapen u daartegen; met goede laarzen enz. tegen natte voeten en met uwen mantel of parapluie tegen den regen. Yrees en vlugt strekken tot schande, maar niet dat men zich van eene goede wapenrusting tegen den strijd voorziet. De eerste stellen u bij den minsten aanval aan eene nederlaag bloot. Een goed gebruik der laatste maakt u daartegen sterk. Plazo had zoo hoog eene achting voor ligchams-oefening, dat hij haar zelfs een geneesmiddel tegen een krank geweten noemt. En deze meening is geenszins gevaarlijk. Want daar is geen godsdienstig stelsel, zelfs geen van bijgeloof, hoe streng en wreed het ook in andere opzichten moge zijn, dat voor een krank geweten niet op de eene of andere wijze geneezing toelaat. De natuur zal hare regten en hare zegeningen altijd op de eene of andere wijze, ook in den van haar meest afwijkenden toestand, vertoonen, en dit is een van de gevallen, waarin zij zich boven alle omstandigheden verheft. Het geweten moge door schijnbare of wezenlijke schuld kraak zijn; maar dan zal zij het toevoegen dat zelfs wezenlijke schuld door de omstandigheden veroorzaakt wordt. Het is hare goedheid alleen, welke door niets vernietigd kan worden.

Zie hier wat gij doen moet, zoo wel bij kommer als vermaken. Verminder uwe kunstmatige behoefte zoo veel mogelijk, wie gij ook zijn mogt, arm of rijk; want een rijk man, die aan zijne lusten steeds toegeeft, kan zelfs den rijksten overloed te baite gaan; en de beperking, aan welke een arm man zich onderwerpt, maakt zijne middelen slechts te ruimer. Vermeerder daarentegen al uwe natuurlijke genoegens. Geniet den avond-kout bij uwen haard, de vereenigingen met uwe vrienden, het gezelschap van lieflijke kinderen, muziek, den schouwburg, aangename boeken, een beschaafden omgang. Hij, die eenig onschuldig vermaak dwaas noemt, moet zelf of nog wijs worden of is reeds boven de jaren om dit te worden. In het eene geval is zijn gevoelen, dat iets kinderachtig is, zelf een kinderachtig gevoelen. In het andere geval is zijne belangrijkheid van zulk eene zwakke en onbeduidende soort, dat zij zich niet durft bewegen uit vrees van in stukken te vallen.

Een onzer vrienden, die zoo zeer als iemand werkzaamheid met het nemen van vermaak weet te vereenigen, heeft een uitmuntend voorbeeld aan hen gegeven, die zoo veel ledigen tijd voor zich kunnen houden, door twee sabbathen, in plaats van eenen, in iedere week te nemen; — geen sabbathen van methodisten, maar rustdagen, in welke hij in waarheid aan het Opperwezen zijne hulde bewijst door zijne schepping te genieten.

Eene der beste raadgevingen voor eenen ziekelijken geest is, van geene plotselinge overgangen, geene bijzondere veranderingen in levenswijze of andere gewoonten te maken. Door deze schijnen de menschen zich in hunne verbeelding groot en wijs toe; maar zij voegen niet bij een wezen, voor hetwelk men zegt dat gewoonte eene tweede natuur is. Dr. Cyprianus mag zeggen, dat een in het water gevallen man zich niet snel uit het water kan helpen, maar de analogie is niet goed. Indien het water hem tot eene tweede gewoonte geworden was, zoude hij even goed kunnen zeggen, dat een visch niet te snel uit het water kon geraken.

BACON zegt hieromtrent, dat wij met hetgeen wij voor verkeerd houden langzamerhand moeten ophouden. En met eenen uitroep van bewondering heft hij den raad van CELSUS aan: »dat een mensch nu en dan alles door het tegenstelde afwisselen moet, maar altijd met eene overhelling tot het zachtere uiterste.» »Fast,» zegt hij, »en eet velop, maar meer het laatste dan het eerste; waak en slaap, maar slaap meer, zit en neem ligchams-oefeningen, maar meer het laatste, enz., zoo zult gij overeenkomstig de natuur en verstandig handelen.»

Wij kunnen niet beter doen, dan hier met een paar andere volkmenen uit die zelfde schets, die rol van de zelfde zachte wijsheid zijn, te eindigen. »Indien gij in uwen geest staat geneesmiddelen geheel ontwijkt, zullen deze voor uw ligchaam te sterk zijn, wanneer gij ze noodig zult hebben.» (Hij meent, dat een voortdurende gezondheid ons niet te veel vertrouwen inboezemen moet noch medicijnen al te zeer doorverachten; maar dat wij die met mate, wanneer het noodig is, moeten gebruiken, opdat zij ons niet al te

vreemd zouden zijn, wanneer wij die het meest noodig hebben.) »Indien gij er u al te zeer aan geeft, zullen zij geen uitwerking hebben, zodra ziekte komt. Ik schrijf voor zekere tijdperken eerder eene bepaalde leefwijze dan een veelvuldig gebruik van medicijnen voor, behalve wanneer dit tot eene gewoonte geworden is; want zulk eene leefwijze werkt meer op het ligchaam en stoort het minder.»

» Met betrekking tot de driften en werkzaamheden der ziel,» zegt hij: »vermijd wangunst; angstige vrees; gramschap, die u innerlijk verteert; sijne en moeilijke onderzoekingen; buitensporige vreugde en vermaken; droefheid, die gij in u zelven smooit, (want, zoo als hij zeer juist op eene andere plaats zegt, »zij, die hunne smart voor zich zelven bewaren, zijn kannibalen van hun eigen hart.)» Tracht de hoop bij u levendig te houden; wees liever vrolijk dan uitgelaten; opgeruimd dan luidruchtig; zoek meer naar afwisseling dan overlading van vermaken; houd u op met stoffen, die uwe verwondering of bewondering opwekken en dus ook met nieuwigheden; met oefeningen, die uwen geest met verheven en beroemde voorwerpen vallen, zoo als geschiedenis, fabelkunde het onderzoek der natuur.»

(LEIGH HUNTS, Essays.)

Ingezonden stukken.

Vrije invoer. — Verarming.

Onder dit bovenschrijf werd een opstel door ons geleverd, en in de *Arnhemse Courant* van den 22sten maart opgenomen. Wij voorzagen, dat hetzelve eene gestrenge behandeling door het *Handelsblad* zoude belooopen en waren daarom slechts verwonderd, die tuchtiging zoo lang te zien uitstellen. Eindelijk toch is zij verschenen in het nummer van den 6den april, waarin wij onze verwachting dan ook volkomen zagen geregtvaardigd; want het ziet er waarlijk uit alsof wij eene heiligschennis hadden bedreven. Geheel en al daarop te zwijgen, kunnen wij niet; doch wij willen, zoo kort als mogelijk is, de zaak afdoen.

Allereerst achtten wij het noodig, te doen zien, dat wij niet zoo overijld te werk zijn gegaan, als het *Handelsblad* het wil doen voorkomen, toen wij schreven, dat de *hoofdregeel*, door dat blad gesteld, moest omgekeerd worden. Wij hadden in ons vertoog den grondregel verdedigd, dat in ons land, als eene beschaafde maatschappij, de invoerhandel moet worden onderhouden en bevorderd door het vermeerderen van eigen producten tot uitvoer. Het *Handelsblad*, daarentegen, had de leer voorgestaan, dat invoer als een prikkel werkt tot bevordering van eigen industrie, en dus zoo vrij mogelijk moet worden toegelaten. Wel is waar, had hetzelve ook de algemeene beschouwing vermeld, dat invoer het gevolg van zoowel als de prikkel tot den uitvoer is; maar het had zich met dat gevolg niet verder ingelaten, zeer wel wetende, dat, bij gebrek aan eigen voortbrengselen, dit gevolg niet meer niet anders kan zijn dan uitvoer van geld om het gekochte te betalen. De schrijver had, daarentegen, zijn best gedaan, om te betoogen, dat de invoerhandel dwaaselijk met hooge regten wordt bezwaard, dewijl zulks den uitvoer van eigen producten in gelijke evenredigheid moet doen verminderen.

Omdat wij nu gezegd hebben, het omgekeerde staande te houden van hetgeen het *Handelsblad* als hoofd-leering had voorgestaan, beroept het zich op zijne vermelding van dat lijdelijk gevolg des invoers, en het neemt daaruit aanleiding om ons van overijling en van beneveling te beschuldigen; — derhalve om voor de oogen van het *Handelsblad* onbevredigd te schijnen, hadden wij moeten begrijpen, dat door dien schrijver hetzelfde als door ons was voorgesteld, en dus geen tegenovergesteld uitwerksel voor de algemeene welvaart moeten erkennen als er in ons land genoegzame waarde wordt geproduceerd, om de vreemde goederen, die wij verbruiken, te betalen, dan wel als daarvoor ons geld moet worden uitgevoerd, en tot herstel daarvan, de overige bezittingen der natie moeten worden aangesproken. Ook na de lezing van het nummer van 6 april moeten wij verklaren de noodige scherpsinnigheid nog te missen, om de verlangde overeenkomst te vinden.

Het *Handelsblad* noemt het verder eene taatschere onwaarheid, dat het stelsel van bevoorregte inlandsche productie zich bij ons nimmer heeft kunnen doen gelden; dat het tegendeel waar is, en de handel sedert 1650 aan menigvuldige Kwellingen ten gevalle van eene theorie van eigen productie is onderwerpen geweest. — Wij hebben het hier bestredene niet alzo voorgebragt, maar alleen te kennen gegeven, dat de bescherming, aan

landbouw en nijverheid verleend, gebrekkig was en onstelselmatig. Wij kunnen dus toestemmen, dat de handel nutteloos kan zijn gekweld, doch wij schrijven het verval in den handel na 1650 aan andere oorzaken toe en wel aan de belemmering van den invoer uit ons land naar Frankrijk en andere staten, maar voornamelijk aan de beguchte zeevaart-acte van Cromwel in 1651. De lezer oordeele of wij hier ook weder eene tastbare onwaarheid zeggen!

De ergerlijkste onwaarheid echter, die immer te voorschijn kan worden gebracht, is door het *Handelsblad* in ons opstel gevonden, daar, waar wij gezegd hebben, dat de handel steeds de beste en ijverigste tolken heeft gehad om zijne belangen van den dag, die is, met opoffering van de toekomst te bepleiten. Dit nu moet, volgens het *Handelsblad*, beteekenen, dat de handel slechts zorgt voor den dag die is, en niet voor de toekomst. Ware dit laatste alzo door ons voorgedragen, dan kon men zulks inderdaad eene grove ongerijmdheid noemen, die met pakhuizen en schepen vol van voorraad zou kunnen worden wederlegd. Onze woorden zullen echter wel alleen door het *Handelsblad* in dien ongerijmden zin zijn opgevat. Anderen zal het niet zoo moeilijk zijn gevallen, om er slechts de bewering in te vinden, dat de handel wel eene kortstondige vermindering van invoer zoude kunnen ondervinden, in geval onze eigen productie mogt toenemen; maar dat hierdoor weldra eene vermeerdering van welvaart en behoefte zoude ontstaan die in vervolg van tijd aan den handel eene ruime vergoeding daarvoor zoude aanbrenge. Hier mogen wij nu vragen — en wij vragen het met vertrouwen — of wij, dan wel het *Handelsblad*, onzinnige taal gebedigd hebben.

De katelijke woordzifterij, waarin hetzelfde vervolgens behagen schept, gaan wij met stilzwijgen voorbij. Zij zal buiten ons naar hare waarde geoordeeld worden. Op al het overige zij nog enkel dit gezegd:

Het *Handelsblad* schijnt er veel werk van te maken, om ons bij zijne lezers voor te dragen als vijanden van den handel, niettegenstaande onze betuiging van het tegendeel. Wij hebben duidelijk genoeg te kennen gegeven niets anders te wenschen, dan eene doeltreffende bescherming voor eigen arbeid tegen vreemden invoer *ter consumptie*, zonder overdrijving en zonder aanwending van kunstmiddelen of bijzondere gunsten. Alleen uit belangstelling in goede grondregels en in de algemeene welvaart, bragten wij ons oordeel uit, dat ons land verarmen en verzwakken moet, zoolang de eigen productie kwijnt en vermindert onder den druk van allerlei belastingen, terwijl de invoer en het verbruik der vreemde voortbrengselen, daarentegen, door al te geringe regten wordt begunstigd. Overigens hebben wij persoonlijk geen minder belang bij goedkoopere waren, dan wel bij het meerdere vertier van eigen voortbrengsels.

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem maken hiermede aan de belanghebbenden bekend, dat door mijnheer den staatsraad-gouverneur dezer provincie is executor verklaard het kohier van de belasting voor het veefonds over dezen jare 1843, en dat hetzelfde aan den heer ontvanger der directe belastingen dezer stad ter invordering is toegezonden.

Burgemeester en Wethouders vermanen de belanghebbenden hun verschuldigde ter zijner tijd te voldoen.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem den 14den april 1843.

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:
Van 6 tot en met 15 april.

Gehuwd: M. Onck met Z. van der Burg. — J. van Galen met G. Goosen.

Bevallen: A. M. Jansen, geb. Peters, D. — H. Bodt, geb. Vink, D. — G. Hoedt, geb. Verburg, Z. — J. Arcads, geb. Teering, D. — A. M. Kleijn, geb. Vos, D.

Overleden: L. A. Wverlingshoff, 7 d. — A. Scholten, 5 m. — Doodgeb. Z. van B. van Embden en H. Pegman. — J. F. Roelofs, 50 j. — A. H. van Dompeler, 28 j. 5 m. — J. A. Jansen, 6 j. 8 m. — C. Morren, echtgenoot van H. G. Sikkink, 38 j. — H. Jansen, weduwnaar van M. Pinkert, 84 j. — H. Luster, 9 m. — W. J. Vventholt, echtgenoot van G. Gerritsen, 32 j. — J. Gruyvers, echtgenoot van G. Scheening, 27 j. — H. T. Harmsen, 2 j. 4 m. — Doodgeb. D. van T. Broerse en H. Hillebrand.

TE NIJMEGEN:
Gehuwd: Geene.

Bevallen: M. H. H. de Ridder, geb. Peters, Z. —

W. Simons, geb. van Wollferen, Z. — P. Engelen, geb. van Haalen, Z. — H. J. van Swelm, geb. Hermans, D. — F. W. Jansen, geb. Wigand, D. — A. van Hensbergen, geb. de Vries, D. — G. Cloosterman, geb. Gerrits, Z. — J. Davids, geb. van Diest, Z. — J. Cohen, geb. Lansberg, D. — P. Klijhans, geb. Peperzak, Z.

Overleden: H. Gerritsen, 2 j. 6 m. — J. C. Lamers, 2 j. 6 m. — P. Herman, 52 j. — A. W. Dernijx, 5 j. — J. Thijssen, geb. Elders, 83 j. — W. Estre, geb. Nap, 88 j. — W. A. Michels, 9 m. — A. M. Boukes, 4 j. 6 m.

TE ZUTPHEN:
Gehuwd: Geene.

Bevallen: B. Tesink, geb. van Boven, Z. — D. Wesseldijk, geb. Derksen, Z. — A. J. W. van de Kastele, geb. Langenberg, D. — G. Groot Enzerink, Z. — J. W. C. Reuvekamp, geb. Bronkhorst, Z. — G. Lammers, geb. Schut, D. — J. J. Polder, geb. Samson, Z. — W. Vvensink, geb. ten Hietbrink, D. — J. C. Stegeman, geb. Ferdinand, D. — M. Weemeijer, geb. van Ommen, D.

Overleden: A. D. Souwel, 29 j. — H. Heuskes, 5 w. — J. H. M. Zegelink, 14 d. — B. Barendsen, 83 j. — H. Visser, 6 d.

TE ZEELAND:
Gehuwd: D. de Vree, weduwnaar van J. G. Miesemer, en K. van Kuylenburg.

Bevallen: A. Smits, geb. van den Berg, D. — N. van Eijdsen, geb. van Uden, D.

Overleden: Geene.

Advertentiën.

+++ Het BESTUUR DER STAD WAGENINGEN, willende het vertier en den bloei der Weekmarkt, gehouden wordende ter dier stede elken Woensdag, aanmoedigen en bevorderen, brengt bij deze ter kennis van den Handel, Landbouw en de Nijverheid, dat hetzelfde provisioneel gedurende één jaar, te beginnen met Woensdag den 3den Mei 1843, op iederen Woensdagschen Marktdag, premien zal doen uitbetalen aan hem, die ter Markt zal hebben aangebragt, van:

- 1o. De grootste hoeveelheid Groenten van allerlei soort.
- 2o. De grootste hoeveelheid Boom- en andere Vruchten.
- 3o. De meeste ponden versche Boter.
- 4o. Het grootste getal Eijeren.
- 5o. De grootste partij, zoo dood als levend, Gevogelte of Wild.
- 6o. De grootste partij Granen en Zaden, mits boven de vijf Mudden.

Wanneer men naar eenige premie wil dingen, zal men des morgens ten tien ure, op de Markt, met zijne Waren of Granen aanwezig moeten zijn; als wanneer het een en ander door den Marktmeester zal worden opgenomen en beslist, wien de premien toekomen. Bij eene gelijke hoeveelheid van een of ander, zal het lot beslissen.

Wageningen den 6den April 1843.

Het Bestuur voornoemd,
VAN DE GRAAFF,
Ter ordonnantie van hetzelfde
VAN DAALEN,
Secretaris.

+++ Op Maandag den 24sten April 1843, des middags ten een ure, ten huize van den Kastelein **JANSEN** in het Zwaantje, te Elden, zal in het openbaar worden aanbesteed:

Het **BOUWEN** eener **SCHUUR** met **STALLING** voor **Vee**, op de **Boeren-plaats** te Elden aan den **Mooijen weg**, thans bewoond wordende door **JAN HOOVELD**.

Het Bestek en de daartoe behoorende Teekening zullen ter lezing en inzage liggen bij voornoemden **JANSEN**, in de **Zwaan**; terwijl men, des begerende, nader onderrigt kan bekomen bij den Heer **FIJNEBUK**, wonende te Arnhem, aan de Kade.

De Notaris **COENBRANDER**, te Nijkerk, zal, in het Logement de **Roskam** aldaar, op Woensdagen den 19den en 26sten April 1843, des voordemiddags om 11 uur, bij inzet veilen en finaal verkoopen:

De **BOEREN-HOESTEDE**, **BOKHORST** of **KLEIN BOKHORST** genaamd, gelegen onder **Putteln**, in de Buurtschap **Diermen**, en bestaande in: eene **BOERENWONING**, een **BAK** of **ZOMERHUIS**, twee **TABAKS-SCHUREN** met eene **ARBEIDERSWONING**, twee **SCHAAPSKOOLJEN**, twee **HOOL** of **KORENBERGEN** en een **VARKENSHOK**; benevens **HOFSTEDEN**, **TUIN**, **BOOMGAARD** en onderhoorige geheelijk tiendvrije **TABAKS**, **BOUW**, **HOOL** en **WELLANDEN**; groot te zamen 29 Bunders, 81 Roeden en 10 Ellen, vol morgengeld gevende; in de grondlasten aangeslagen op f. 78.83 en verpacht tot Petri en Paschen 1851 aan **H. HOONHORST**, voor f. 530 s'jaars, onder welke pacht, het **HOUTGEWAS** niet mede is begrepen, gelijk daaronder evenmid is begrepen in het tot **Schoolgebouw** dienend **Huis**, de **Keizerskroon**, met **Tuin** en **Erft**, in **Diermen**

onder **Putteln**; voorts eene **STOELEN ZITPLAATSE** in de Kerk der Gereformeerde Gemeente te **Putteln** en twee **STOELEN ZITPLAATSEN**, in de Kerk der Gereformeerde Gemeente te **Nijkerk**; alles, mede die Hofstede behorende.

VENDUE-HUIS.

in de Halve Maan, in de Oeverstraat, te Arnhem, opgericht door de Ondergeteekenden, alwaar daags met de veilingen op vastgezette tijden, nabekend te maken, en die steeds ten overstaan eene Notaris zullen worden gehouden, een aanvanzal worden gemaakt, Zij die van deze inrigting den **VERKOOP** van **GEREEDE VOORWERPEN**, wat aard of natuur ook, of van geheele of gedeeltelijk **INBOEDEL**s wenschen gebruik te maken, adresseren zich omtrent de voorwaarden bij de Ondergeteekenden, die niets onbeproefd zullen laten om de belanghunner committenten met de meeste zorg te behagen; terwijl het behoorlijk emplacement en de zorg voor de aan hen toevertrouwde voorwerpen niets wenschen zullen overlaten.

J. D. PASTEUR
H. VERSTEEG

Voorloopig bericht.

De Ondergeteekende, **FABRIKANT** van **WINKELIER** in **HOEDEN**, te **Utrecht**, bericht aan het Geëerde **Arnhemse** Publiek, dat hij te dezer stede, in de Vijzelstraat, Wijk D. No. 80, met omtrent primo Mei eerstkomende, onder Directie van zijnen Zoon, zal oprigten een **DEPOT** van ruim gesorteed in alle soorten van **MANS-HOEDEN** en **PETTEN**, naar de nieuwste fatsoenen, alsmede in al hetgeen wat voor **CIVIEL** en **MILITAIR** **COSTUUM** tot dat vak behoort.

J. LEENARTS.

MEUBEL-PAPIEREN.
Bij **J. VAN GIEZEN**, Mr. Kamerbeheerder in de Turfstraat, te Arnhem, zijn ontvangen onderscheidene soorten van **MEUBEL-PAPIEREN**, die tot zeer lage prijzen te verkrijgen zijn.

Bij **J. F. THIEME**, te Nijmegen, is van pers gekomen:
DENKBEELDEN
VAN EEN
OUDE SOLDAAAT
OVER EEN
ZUINIGER EN DOELMATIGER ZAMENSTELLING
VAN HET
NEDERLANDSCHE LEGER,
in gr. 8vo. met 5 Tabellen.
Deze belangrijke brochure is in alle Boekwinkels voor f. 1.25 te bekomen.

Markt prijzen.

Arnhem, 14 april 1843.

Oude Witt. van f. 100.00 tot f. 100.00; Nieuwe Witt. van f. 7.00 tot f. 9.00; Rogge van f. 6.70 tot f. 7.10; Boekweit van f. 5.70 tot f. 6.50; Garst van f. 5.00 tot f. 6.00; Vrijsche Haven van f. 3.40 tot f. 4.00; Voerhaver van f. 2.60 tot f. 3.00; Witte Boonen van f. 100.00 tot f. 100.00; Paarse Boonen van f. 5.20 tot f. 5.70; Graauwe Erwt van f. 0.00 tot f. 0.00; Groene Erwt van f. 0.00 tot f. 0.00; Geel Erwt van f. 6.00 tot f. 6.00; Koolzaad van f. 00.00 tot f. 00.00; Avelzaad van f. 00.00 tot f. 00.00; Klavervan van f. 26.00 tot f. 32.00; Aardappelen van f. 1.40 tot f. 1.70; Boter van f. 0.64 tot f. 0.74 het pond.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 15 April 3 El 0 Palm 7 Duim; gew. 37 Duim; gev. 0 El.

Prijs-Courant der Effecten.

VRIJDAG 14 APRIL.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 41
NEDERL. Werk. Schuld 2 1/2 pCt.	56 1/2	56 1/2	56 1/2
Dito Dito 5	101 1/2	101 1/2	
Amortisatie-Syndicaat 4 1/2	98 1/2	98 1/2	98 1/2
Dito Dito 8 1/2	82 1/2	82 1/2	82 1/2
Handelmaatschappij 4 1/2	136 1/2	136 1/2	136 1/2
Nieuwe Dito 4 1/2			
Dito Dito 1857 4 1/2			
Oostindische Leening 5	101 1/2		
Spoorweg Haarlem 5			
Aand. Rijn Spoorweg 4 1/2			
FRANKE. Inschrijv. G. B. 3			
SPANJE. Leening Ardoins 5	20 1/2	20 1/2	20 1/2
Dito onbep. stuk. 5	19	19 1/2	
PORRUGAL. Oblig. te Lond. 2 1/2	42	42 1/2	
RUSL. H. G. C. 1798; 1816. 5	107		
Dito 1828; 1829. 5			
Dito 1831; 1833. 5			
Oblig. bij Hope. 4	90		
GOSNEN. Aand. a fl. 100. 5			
Dito a fl. 250. 5			
Metalliek 5			
Dito 5	58 1/2		
BRAZILIE. Dito Dito 5	78 1/2		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdruker.